

Tillväxt hos Rotary och Länsstyrelsen

"Blir det något jävla vänsterbudskap?" Det var frågan som jag fick när vi satt och småpratade på Hovås golfklubb. Jag var kvällens gäst på Rotarymötet och skulle efter middagen tala om tillväxtens dilemma.

Om den äldre herren jag talade med hade förutfattade meningar om vinklingen på mitt föredrag får jag, å min sida, erkänna att jag var bar på mina fördomar. För den som inte känner till Göteborgs omgivning är Hovås en fashionabel del av staden. Nära havet och med höga villapriser är det vårt svar på Stockholms Djursholm. De hus jag passerade på väg till kvällens träff var inte av den lilla anspråkslösa sorten utan stora och välhållna. Jag vet att Moderaterna brukar ha ungefär 90 procent av rösterna och jag kände mig inte riktigt som på mammas gata.

På samma sätt hade jag skäl att känna mig som något som katten släpat in när jag för några veckor sedan var hos Länsstyrelsen i Stockholm. Jag fick ingen fråga om jag skulle presentera något suspekt, men jag hade läst om målen för länet. Den nya landshövdingen hyllar verkligen tillväxt. Stockholm skall minsann hävda sig som den ledande regionen och expandera kraftigt.

Trots påsklov i huvudstaden var det en imponerande skara som hade kommit till lokalen där det var annonserat att jag skulle tala om att tillväxten faktiskt inte var möjlig. Landshövdingen själv var inte närvarande, utan åhörarna var tjänstemän som i olika roller arbetade för den växande regionen.

Om jag hade ställt in mig på att ha väl slipade argument och övertygande powerpoints, visade det sig helt onödigt. Inför dessa personer var det som att slå in öppna dörrar. I de stora dragen var vi rörande överens och reflektionerna efteråt handlade om vår sårbara matförsörjning och det tokiga i att bygga en dyr motorvägstunnel kring Stockholm.

Hur gick det då på Hovås Rotaryklubb? Dessa gamla högergubbar, inte skulle väl de köpa mitt budskap på samma sätt som de unga progressiva miljöhandläggarna på Länsstyrelsen?

Förvisso var det nästan bara herrar, de flesta var pensionärer och jag gissar att många röstade på M, men det hindrade inte att jag fick varma applåder. De uttryckte en, som jag tolkade det, uppriktig frustration över att näringslivet inte vågade ta tag i dessa viktiga frågor och flera talade sig varma för småskalig solenergi och andra lokala lösningar. Tankar som mina fördomar snarast skulle ha placerat i en studiecirkel hos Miljöpartiet.

Mina, helt ovetenskapliga reflektioner, från dessa två möten är att detta inte är frågor som låter sig placeras i något partipolitiskt fack. De flesta personer har sedan länge insett att vi är på väg i en ohållbar riktning och när de inte är fast i en professionell roll där arbetsgivaren eller aktieägarna ställer krav på expansion håller de utan förbehåll med om att fortsatt tillväxt är en absurd tanke.

Jag väntar bara på att få höra en VD, riksdagsman eller landshövding som vågar säga det, också när han eller hon har jobbhatten på sig.